

- 3) **Naruszenie przez Sąd zasad dobrej administracji i przestrzegania rozsądnego terminu.**
- 4) **Naruszenie przez Sąd zasad mających zastosowanie w dziedzinie kosztów.**

(¹) Rozporządzenie Rady nr 17 z dnia 6 lutego 1962 r. pierwszego rozporządzenia wprowadzającego w życie art. 85 i 86 traktatu (Dz.U. 1962, 13, s. 204).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 16 września 2013 r. w sprawie T-496/07 Repsol Lubricantes y Especialidades i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Repsol Lubricantes y Especialidades

(Sprawa C-617/13 P)

(2014/C 24/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Repsol Lubricantes y Especialidades, S.A., Repsol Petróleo, S.A. y Repsol, S. A. (przedstawiciele: L. Ortiz Blanco, J.L. Buendía Sierra, M. Muñoz de Juan, Á. Givaja Sanz i A. Lamadrid de Pablo, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- 1) uchylenie zaskarżonego wyroku w zakresie dotyczącym:
 - przypisania odpowiedzialności solidarnej spółkom Repsol Petróleo, SA, i Repsol YPF, SA (obecnie Repsol, SA),
 - błędnego uwzględnienia przy obliczaniu grzywny okresu 1998-2002,
 - błędnego uwzględnienia przez Sąd ustalonej przez Komisję kwoty podstawowej grzywny z naruszeniem przysługującego mu prawa nieograniczonego orzekania i zasady proporcjonalności;
- 2) stwierdzenie nieważności spornej decyzji w tym zakresie;
- 3) zmniejszenia, w ramach przysługującego mu prawa nieograniczonego orzekania, kwoty grzywny o wartość uznaną przez za odpowiednią;
- 4) stwierdzenie nieuzasadnionej przewlekłości postępowania przed Sądem, efektem której doszło do naruszenia prawa do skutecznego środka prawnego oraz zasady, zgodnie z którą sprawa winna zostać sprawiedliwie rozpatrzona w rozsądnym terminie (art. 47 Karty i art. 6 EKPC);
- 5) obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

- 1) W pierwszej kolejności Repsol twierdzi, że doszło do naruszenia prawa przy stosowaniu w wyroku metody służącej ocenie dowodów przedstawionych na poparcie twierdzenia o pełnej i rzeczywistej samodzielności gospodarczej spółki zależnej Repsol Lubricantes y Especialidades, SA; w dalszej kolejności podnosi ona brak uzasadnienia.
- 2) W drugiej kolejności Repsol twierdzi, że w zaskarżonym wyroku dokonano błędnej wykładni komunikatu o łagodzeniu sankcji z 2002 r.
- 3) W trzeciej kolejności Repsol stoi na stanowisku, że wyrok ten narusza art. 261 TFUE i zasadę proporcjonalności ze względu na to, iż Sąd uchybił ciężącemu na nim w ramach prawa nieograniczonego orzekania obowiązkowi kontroli w zakresie dotyczącym grzywien nakładanych w sprawach z zakresu konkurencji.
- 4) Repsol podnosi wreszcie, że, nie wydając rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie, Sąd ze względu dopuścił się naruszenia art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (¹) i art. 6 Europejskiej konwencji praw człowieka.

(¹) Dz.U. 2000, C 364, s 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 września 2013 r. w sprawie T-320/10 Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 27 listopada 2013 r. przez Castel Frères SAS

(Sprawa C-622/13 P)

(2014/C 24/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Castel Frères SAS (przedstawiciel: A. von Mühlendahl, H. Hartwig, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory); Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 13 września 2013 r. w sprawie T-320/10;
- oddalenie wniesionej przez Fürstlich Castell'sches Domänenamt Albrecht Fürst zu Castell-Castell skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 maja 2010 r. w sprawie R 962/2009-2;